



Vo - lá - me z hlu - bo - ko - sti,
z ža - lá - ře te - mné - ho,
lka - jí - ce zde v ú - zko - sti v tom ú - do - lí
plá - če tru - chli - vé - ho.

2. Věčný Králi, Pane náš, / k Tobě jedinému, / který v nebi přebý-
váš a sem shlížíš / k lidu souženému.
3. Ó, prosíme, uslyš již / žalostné volání; / že se v lítosti skloníš
k nám, věříme; / viz naše pokání.
4. Těž my v duchu sevření / na Tebe čekáme / a v těžkém zarmou-
cení v tomto světě / v Tebe vždy doufáme.
5. Potěšuj také nyní / nám srdce sklíčené / a pro své mnohé viny
dnem i nocí / bolestně zdrcené
6. a přiveď po cestách svých / svou velkou milostí / v nebe do sta-
nů věčných, Pane Kriste, / k té věčné radosti.